

ДАСИЧУ

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНИХ ШКОЛА ОПШТИНЕ БОР

Год. VII * Септембар 1975. * Број 43 Примерак бесплатан

ДАТУМИ

ЈУБИЛЕЈ САМОУПРАВЉАЊА

„Радничко самоуправљање јесте израз и потврда друштвеног карактера својине над средствима за производњу и основни облик непосредног укључења и учешћа радних људи у управљању привредом”.

(Програм Савеза комуниста Југославије)

Велику прекретницу у социјалистичком развоју наше земље представља Закон о управљању радним колективима који је донела Народна скупштина Федеративне Народне Републике Југославије пре 25 година — 27. јуна 1950. године.

У нашем граду први раднички савет изабран је у Ђорском руднику 1. септембра 1950. године. На улазу старе управне зграде Рударско-топониичарског басена налази се плоча која обележава овај историјски тренутак. На њој, између осталог, пише:

„Данас, 3. септембра 1950. године, ми радници преузимамо рудник у своје руке.”

Радници данас, у свим организацијама удруженог рада, имају пуну слободу управљања у свим видовима својих делатности. Радни народ у социјализму је једини послалац власти и управљања друштвеним пословима.

Поред радничког савета, значајне су и синдикалне организације, које се бо-

Први пут у Београду ПИОНИРИ ДЕЛЕГАТИ

Ученици основне школе „Драгица Правича” Мирјана Поњавић и Горан Новаковић постали су делегати месне конференције ССРН месне заједнице „Северни булевар”. Први пут, не само Београду већ и у Србији, пионери су се нашли међу делегатима, а Мирјана Поњавић и у самом председништву конференције.

(„Политика ЕКСПРЕС”, 20. 8. 1975.)

ре за боље услове рада свих радника.

Нови устав СФРЈ, који је усвојен прошле године, предвидео је низ нових могућности самоуправљања: делегације, самоуправне интересне заједнице, радничке контроле...

Ми у школи такође имамо могућност да о много чему сами одлучујемо. Ту су, најпре, одељњске пионирске и омладинске заједнице, затим разредне заједнице, заједнице ученика школе, основне организације Савеза пионира и Савеза социјалистичке омладине, а ту је и самоуправљање у секцијама слободних активности.

Душица РАНО, VIII

У АКЦИЈИ „ПОЛИТИКЕ“ И САВЕТА ЗА ВАСПИТАЊЕ И БРИГУ О ДЕЦИ СР СРБИЈЕ „ТРАЖИМО НАЈБОЉИ ШКОЛСКИ ПИОНИРСКИ ЛИСТ“ ПРОШЛЕ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ

„ЈАСМИН“ ПОНОВО ДОБИО НАГРАДУ

Жири у саставу: **Гојко Бановић**, књижевник и новинар, председник жирија, **Тања Крагујевић**, књижевник, **Дарко Рибникар**, уредник „Политике“, **Живан Митровић**, уредник „Политике“ и **Рајко Радојевић**, професор, секретар Савета Савеза пионира Србије једногласно је 6. јуна 1975. године донео

О Д Л У К У

да се у такмичењу „Тражимо најбољих школских пионирских лист“, које су од септембра 1974. до 6. јуна 1975. године организовали редакција „Политике“ и Савета за васпитање и бригу о деци СР Србије, и у којем је учествовало 75 школских листова са територије СФРЈ, награде:

1. Посебном наградом: **„ЖУБОРЕЊА“**, лист ученика основне школе „Миливој Квишић“ из Ивањице; **„НАША РАДОСТ“**, лист Савеза пионира Основне школе „Фрањо Резач“ из Тузле и **„ПОЗНАНСТВА“**, лист ученика основних школа општина Никшић, Плужине и Шавник.

По десет пионира, чланова ових редакција, и по један наставник који руководи њиховим радом путоваће на заједничку шестодневну екскурзију у иностранство, са које ће пионири бити извештачи „Политике“.

2. **„БАЧКИ КОРАК“**, лист ученика Основне школе „Љубица Радодосављевић Јовановић“ из Подвршке, као добро уређени лист из најудаљеније школе, добија телевизор или, по жељи, други предмет за потребе школе у том новчаном износу.

3. **„НЕВЕН“**, лист ученика основних школа општине Тешањ, за најбољу техничку опрему и фотографију, као награду добија штампање једног свог броја о трошку „Политике“.

4. За најуредније излагање у току такмичења, са по 4.000 динара, награђују се: **„ОСНОВАЦ“**, лист ученика Основне школе „Вук Караџић“ из Кикинде; **„БУДУЋНОСТ“**, лист ученика Основне

школе „Доситеј Обрадовић“ из Београда и **„ПОЛЕТ“**, лист ученика Основне школе „Живадин Апостоловић“ из Трстеника.

Све претходне награде додељује Редакција „Политике“.

5. **„НАДА“**, лист ученика Основне школе „Нада Поповић“ из Крушевца за најуспешније третирање рада Савеза пионира награђује се са 4.000 динара.

6. **„ЈАСМИН“**, лист ученика основних школа општине Бор, за најуспешније популарисање Југословенских пионирских игара „Домовино наша под сунцем слободе“, награђује се са 4.000 динара.

7. **„НАША РЕЧ“**, лист ученика Основне школе „Светозар Марковић“ из Лапова, за најуспешнију сарадњу са другим пионирским листовима награђује се са 4.000 динара.

8. **„ЗМАЈЕВ ГЛАСНИК“**, лист ученика Основне школе „Јован Јовановић Змај“ из Сремске Каменице, за највећи допринос сарадњи школе и друштва не средине награђује се са 4.000 динара.

Ове награде додељује Савет за васпитање и бригу о деци СР Србије.

9. **„ЗВОНЧИБ“**, лист ученика Основне школе „Јосип Рачић“ из Загреба, за најуспешније неговање традиције НОБ награђује се са 4.000 динара. Награду додељује Републички одбор СУБНСР Србије.

10. **„ЈЕЛЕНА“**, лист ученика Основне школе „Јелена Ђетковић“ из Београда, за посебан допринос неговању сарадње између пионирске и омладинске организације у школи награђује се са 4.000 динара.

Награду додељује Републичка конференција ССО Србије.

Догађаји

На регионалној емотри специјалних школа

НАЈБОЉИ У ТИМОЧКОЈ КРАЈИНИ

Крајем прошле школске године у Зајечару је одржана регионална смотра специјалних школа на којој су учествовале четирн школе. Прво место и комплет књига у вредности од 2.000 динара освојили су ученици школе „25. мај“ из Бора. Тиме је ова школа стекла право учешћа на републичкој смотри која ће се одржати почетком ове школске године.

Борани су на регионалној смотри имали најбољи рецитал, хор, фолклорну групу и литерарни рад, а на другом месту су борски рецитатори и извођачи ритмичких вежби.

У спорту ученици борске школе заузели су прва места у игри „између две ватре“, шаху и стоном тенису, а друго у малом фудбалу.

АЗЕМ ВЛАСИ У БОРУ

Азем Власи, председник Савеза социјалистичке омладине Југославије, и Светозар Мијаиловић, председник ССО Србије, посетили су 9. септембра наш град. Том приликом је Азем Власи, у оквиру Јавне трибине Марксистичког центра, одржао предавање на тему: „Савез комуниста Југославије и омладина“.

ПОЧЕЛА ПОЉСКА НАСТАВА

Са почетком школске године, почела је и пољска настава. У првој смени ове године пољску наставу су имали ученици школе „3. октобар“. Други разред је 15 дана био на Савачи, трећи — на Ртњу, а четврти разред је, заједно са ученицима школе „25. мај“, био у Водицама.

У другој смени ће ученици другог разреда школе „29. новембар“ и другог и трећег разреда школе „25. мај“ бити

на Савачи. У истој смени трећи разред школе „3. октобар“ и „29. новембар“ биће на Ртњу, а четврти разред школе „29. новембар“ и „Станоје Миљковић“ (Брестовац) у Водицама.

Трећа смена пољске наставе (од 6. до 21. октобра) биће организована само на Ртњу (за ученике трећег разреда школе „29. новембар“) и у Водицама (за четврти разред из Заста и Крижева).

После пољске наставе у одмаралиштима на Савачи и Ртњу биће организовани викенди сваке нерадне суботе и недеље.

Иначе, летос је у Водицама провело по 15 дана око 650 ученика из свих борских школа.

„РОМОБИЛИЈАДА“

У Улици Моше Пијаде 9. септембра увече био је забрањен саобраћај на релацији од „Инекс-туриста“ до Дома културе. Грађани су застајали и са интересовањем пратили такмичење око две стотине ученика школе „Вук Караџић“.

На овој малој „ромобилијади“, како смо је популарно назвали, победници су: Јелена Ђурић на котурал-кама, а у возњи бицикла Александар Мишић из млађих разреда, затим Горан Перовић (V), Бојан Чукић (VI), Александар Тошић (VII), Горан Петровић (VIII), док је од пионирки прва стигла Снежана Симоновић.

Виолета БОРБЕВИЋ (VIII)

Сваког петка у 17 часова

ПИОНИРСКА ШАХОВСКА ШКОЛА

У приосторијама Месне заједнице „Старо Селиште“ (Његошева 3) сваког петка од 17 до 20 часова ради Пионирска шаховска школа.

Ову корисну акцију организује Шаховски клуб у Бору, а руководиоца школе је познати шаховски радник Рајко Лабан. Поред њега, предавачи у школи су и остали чланови Шаховског клуба.

Предавања се одржавају наизменично: једног петка за ученике млађих (I — IV), а другог за ученике старијих разреда (V — VIII).

У ШКОЛИ „3. ОКТОБАР“

ШКОЛА КОЈА ДРХТИ

У ШКОЛИ „3. ОКТОБАР“ БАЦИ НЕ ДРХТЕ КАД НЕШТО НЕ ЗНАЈУ, НЕГО
КАД У РУДНИКУ ЕКСПЛОДИРАЈУ МИНЕ

Основна школа „3. октобар“ је једна од млађих школа у Бору. Налази се у северном делу града, у улици која носи име нашег познатог револуционара Иве Лоле Рабара. Назив „3. октобар“ добила је по датуму ослобођења нашег града.

Зграда школе је троспратна и веома пространа. У њој се налази петнаест добро опремљених кабинета, међу којима се својом опремом нарочито истичу кабинети физике, хемије и биологије. Поред кабинета, у школској згради се налазе и фускултурна сала, школска амбуланта, ћачка кухиња и библиотека. Од 961 ученика, колико их има у овој школској години, већина је учлањена у

библиотеку која има око две хиљаде књига.

У непосредној близини наше школе је Дневни коп, тако да се сваког дана осећају веома јаки потреси од експлозија мина. Није ретка појава да од тога пуцају и стакла на прозорима наше школе.

Дневни коп се шири и све је ближи школи. Зато ће ускоро ова зграда, као и цео насеље у њеној околини, бити срушена. Нова школа биће изграђена у новом насељу које се већ ужурбано подиже између Трећег и Четвртог километра.

Ева ФЕШИШ, VIII

ДРАМСКА СЕКЦИЈА — УВЕК ДОБРА

За овогодишњи Дан школе Драмска секција школе „3. октобар“ припрема „Битку у златној долини“ Бранка Попића.

Ова секција, којом руководе наставници Драган Пауновић и Веља Ракић, сваке године је постижала запажене успехе. На општинским такмичењима наши глумци су често били најбољи, а представили су се и гледаоцима у Мај-

данпеку, Неготину, Кладову и другим местима Тимочке крајине.

На репертоару ове секције у последњих неколико година налазили су се „Доживљаји Николетине Бурсаћа“, „Бисерче“, „Снежана и седам патуљака“, „Бошко Буха“ и друга драмска дела и драматизације.

Милка ТОРЛАКОВИЋ, VIII

МЛАДИ ФИЗИЧАРИ

Једна од активнијих секција моје школе је и секција младих физичара. Њоме руководи наставник физике Веља Ракић.

Марљиви и талентовани физичари вредо раде и то се види по dobrim резултатима које су чланови ове секције постигли на разним такмичењима. Вредно је споменути успех у прешлој школској години: прво и треће место у општини, друго место у Тимочној крајини и тринаесто место у републици у оквиру такмичења „Наука младима“.

Најбоље резултате у овој секцији постиже Миодраг Миладиновић, ученик осмог разреда.

Биба СИМЕОНОВИЋ, VIII

Сцена из једне позоришне представе Драмске секције: „Мачак у чизмама“

СУСРЕТИ СА РУДАРИМА

Од свог оснивања (1962. године) школа „3. октобар“ одржава изузетно добре односе са Рударско-топионичарским басеном Бор, чија је Основна организација удруженог рада Јама постала и покровитељ ове школе.

Сваке године, на Дан школе, пионири причају рударима о школи и учењу, а рудари пионирима о животној и раду у Јами

Поред традиционалних сусрета рудар и ученика, у просторијама Јаме редовно се организују изложбе ликовних радова ученика и фотонизложбе, а често се дају и приредбе за рударе.

Светлана МИНИЋ, VIII

НАШИ РАЗГОВОРИ

ВЕЛИКО СРЦЕ РУДАРА

Разговарали смо са људима који своје радне обавезе обављају у јами, у рударском окну.

На лицима им се јасно видео израз пријатне неугодности. Било им је драго што их поштујемо и ми, деца.

Најпре се чуо глас настраније међу њима, помало већ оседелог човека, са чијег су лица вирила два крупна, дубока плава ока која су била најлепши украс на лицу на коме је живот оставио дубоке трагове:

— Посао је тежак и све је мање људи који хоће да га раде. Међутим, ја сам се на тај посао привикао и током година га тако заволео да ми сад није жао што сам свој живот провео ту, у јами.

По изгледу нашег наредног саговорника видело се да је тек одскора ступио на посао:

— Ја овај посао волим баш због тога што је ризичан и узбудљив!

Трећи рудар је само рекао:

— Мене код куће чекају жена и два детета. Ја морам да живим и радим за њих, па макар то био и овако опасан посао.

Из њихових речи звучало је самопоуздање. Сви воле посао који раде. То се могло закључити и по њиховим лицима са којих је зрачила топлина. У њиховим грудима бије једно велико срце. Срце рудара.

Мирјана ААЗИЋ, VIII

СКИЦА ЗА ПОРТРЕТ

**ЗЛАТА
ЦОЛИЋ**

Злата Цолић спада у најбоље ученике не само осмог разреда, већ и у целој школи „3. октобар“. Та смеђокоса девојчица црних очију, озареног и наслепљеног лица — понос је нашег одељења.

Злата поседује све врлине одличног ученика: вредно и марљиво учи и ради, дисциплинована је на часу, спремна је да свакоме увек помогне, примерна је другарица.

Злата Цолић је члан многих секција, а највише се истиче у биолошкој и рецитаторској. Прошле године председала је наш регион на републичком такмичењу младих биолога у Београду. Била је и потпредседник пионирске организације у школи.

— Дневно учим по 4—5 часова, — каже Злата — а највише волим хемију и биологију. Кад завршим основну школу, уписаћу се у гимназију, на природно-математички смер.

Биљана МЛАДЕНОВИЋ, VIII-3

Фотографије на 4. и 5. страни:
Фото-секција школе „3. октобар“

Лидија Влајић (VIII, „29. новембар”):
ЗАЛАЗАК СУНЦА

НАГРАДНИ КОНКУРС ПОВОДОМ ДАНА У Н

Удружење за Уједињене нације СР Србије расписује конкурс поводом Дана Уједињених нација, 24. октобра 1975. године.

Ученици основних школа могу послати на конкурс писмене саставе, ликовне или ручне радове на једну од следеће три теме: „Пионери у борби за слободу”, „Да више не буде ратова у свету” или „Плодови победе над фашизмом”.

Награде за писмене саставе: I — 500 динара, две II од по 300 и четири III од по 200 динара. Истоветне награде биће додељене и за ликовне и ручне радове. Поред новчаних награда, биће додељено више награда у одабраним књигама, прибору за цртање и сл.

Пожељно је да радови буду прегледани и препоручени од наставника или управе школе.

Радове, потписане пуним именом, презименом и назначеном тачном адресом, треба доставити Удружењу за Уједињење нације СР Србије, Београд, Пролетерских бригада 74, најкасније до 10. октобра 1975. године.

Резултати конкурса биће објављени у штампаним.

САВЕТ ЗА ВАСПИТАЊЕ И БРИГУ О ДЕЦИ СР СРБИЈЕ, РЕПУБЛИЧКИ ОДБОР СУБНОР СРБИЈЕ И „ДЕЧЈЕ НОВИНЕ” ИЗ ГОРЊЕГ МИЛАНОВЦА, У ОКВИРУ ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ПИОНИРСКИХ ИГАРА „ДОМОВИНО НАША ПОД СУНЦЕМ СЛОБОДЕ” И У ЧАСТ ТРИДЕСЕТОГОДИШЊИЦЕ ОСЛОБОЂЕЊА НАШЕ ЗЕМЉЕ И ПОБЕДЕ НАД ФАШИЗМОМ, РАСПИСАЛИ СУ

НАГРАДНИ КОНКУРС

ЗА ПЕСМУ ЧИЈИ БЕ САДРЖАЈ БИТИ ПОСВЕБЕН ТРИДЕСЕТОГОДИШЊИЦИ ЖИВОТА У СЛОБОДИ

Право учешћа имају ученици од I до VII разреда основне школе. Последњи рок за слање песама је 10. новембар 1975. године. Песме се, у четири примерка, шаљу на адресу: Савет за васпитање и бригу о деци СР Србије, Београд, М. Пијаде 12.

Детаљна обавештења о овом конкурс могу се наћи у „Дечјим новинама” бр. 57 и у „Јасмину” бр. 41 (за мај 1975.)

Јасмина Дukiћ (VIII, Шарбановац):
ЦВЕТ

С р ц е ђ е ш е н а њ и

ДЕТИЊСТВО

Рој незрелих жеља
које свако у срцу носи,
игре пуне зезања,
црвена машина коси.

Пупољци млади, рани,
пунци свежега сока,
цветови необрани,
капљица сузе из ока.

Детињство траг оставља,
у срцу живи сваком.
Детињство се не заборавља,
сећамо га се с уздахом.

Мира ЈАНКОВИЋ (VIII),
„29. новембар”

ГРАНИЧАР

Док лежиш у топлој постелји
и тонеш у сладан сан,
границар границу чува
свек насмејан.

Њега не плаше олује, кише,
њему не смета ни снег бели,
он воли сваког пегавог малишана
и сваки сусрет с њим га весели.

Он чува нашу земљу
од туђих освајача.
Нико не сме да је нападне
јер се она крвљу плаћа.

Гордана ГАВИЋ (VIII),
Брестовац

СМЕЈЕМ СЕ

Смејем се
са болом и тугом у срцу.
Смејем се
због тебе и себе.
Смејем се
да би нам било лакше.

Драгана БИРИЋ, VIII
„29. новембар”

**Александар Илић (III, Злот): МОЈ
ДРУГ (тумш)**

ЖЕЉА

Волела бих да будем
његово срце
што убрзано куца
кад ме угледа.
Онда бих му шапнула:
„Волим је...”

Весна ГЛИШИЋ, VIII
„29. новембар”

АКО ОДЕШ

Ако одеш далеко,
где мој поглед
неће допрети,
не брини —
срце ће те наћи.

Весна ГЛИШИЋ, VIII
„29. новембар”

Носиоци диплома »Вук Караџић« и сѐцеци

Сто седамнаест различитих диплома за постигнут успех у основној школи примили су свршени основци у седам основних школа наше општине на крају прошле школске године.

Највише има диплома „Вук Караџић“ — 49. На другом месту су специјалне дипломе „Св. Марковић“ и „М. Петровић Алас“ — по 22. Диплому „Ј. Микић Спартак“ добило је 15 ученика, „Стеван Мокрањец“ — 7, а „Никола Тесла“ — 2 ученика.

НОСИОЦИ ДИПЛОМЕ „ВУК КАРАЏИЋ“

Школа „Бранко Радичевић“: Душанка Манојловић (најбољи ученик генерације), Драган Маринковић, Стапислава Шапоњић, Вера Јовановић, Олга Стаменковић, Весна Савић, Јасна Стојановић, Љубиша Кеченовић, Ивица Живаљевић, Лидија Будог, Зоран Станисављевић и Љубинка Станишић.

Школа „Вук Караџић“: Љубиша Љубић (најбољи ученик генерације), Драгана Вучић, Марина Распоповић, Снежана Којић, Сузана Јоџић, Миодраг Караџић, Владимир Ристић, Валентина Миљковић, Небојша Цветковић, Мирјана Спајић и Јасмина Станић.

Школа „29. новембар“: Снежана Милић (најбољи ученик генерације), Душица Цокић, Оливера Вучетић, Мира Јанковић, Иван Алексов, Горан Станковић, Невенка Радовановић, Дафина Спасов, Марјан Васић, Лидија Влајић и Весна Миленовић.

Школа „3. октобар“: Чедомир Станчић, Живана Јованов, Горан Станковић, Емилија Терзић, Слађана Предић, Мице Младенов, Славица Жикић и Ненад Јаковљевић.

Школа „Бура Јакшић“ (Кривељ): Весна Драгић, Весна Бећаревић, Весна Илић, Јовица Радловић и Милован Ступар.

Школа „Станоје Миљковић“ (Брестобуловић): Гордана Голубовић и Синиша Срвац.

НОСИОЦИ ДИПЛОМЕ „СВЕТОЗАР МАРКОВИЋ“

Школа „Бранко Радичевић“: Снежана Борбевић, Марина Јенић, Лаура Мурга-

новић, Зоран Младеновић, Снежана Недић, Лидија Шијаковић, Драгана Вучковић, Бошко Ничић, Славица Барац, Зоја Константинодис, Владана Павловић и Жељко Обрадовић.

Школа „29. новембар“: Љубинка Бакић, Весна Глишић, Мирјана Живановић, Мирјана Милосављевић и Снежана Костанџиновић.

Школа „Вук Караџић“: Драгана Вучић, Марина Распоповић, Снежана Којић и Сузана Јоџић.

Школа „Бура Јакшић“ (Кривељ): Јованка Баџиловић.

НОСИОЦИ ДИПЛОМЕ „М. ПЕТРОВИЋ АЛАС“

Школа „Вук Караџић“: Љубинка Љубић, Миодраг Караџић, Владимир Ристић, Валентина Миљковић, Небојша Цветковић, Јовица Васиљевић, Радивоје

Председник Скупштине општине Бор, Јован

јалих диплома у прошлој школској години

Перовић, Бранислава Борђевић, Драгаи Лабан, Оливера Јовановић и Мирјана Ладовић.

Школа „3 октобар“: Живана Јованов, Емилија Терзић, Ненад Јакочевић, и Радмило Милишић.

Школа „29. новембар“: Љубишка Бакић, Душанка Глић, Весна Глишић.

Школа „Бура Јакшић“ (Кривељ): Небојша Грујић, Славица Балановић и Славица Шаларевић.

Школа „Бранко Радичевић“: Стојанка Борђевић.

НОСИОЦИ ДИПЛОМЕ „Ј. МИКИЋ СПАРТАК“

Школа „Бранко Радичевић“: Зоран Витеновић, Живка Стојановић, Стојанка Борђевић, Миомир Милошевић, Снежана Николић и Ели Вељковић.

Школа „29. новембар“: Драган Стојиљковић, Мирослав Стојковић, Даница Иванов и Драган Дошеновић.

Школа „3. октобар“: Чедомир Станчић, Војислав Вејић и Драгана Мебедовић.

Школа „Вук Караџић“: Оливера Јовановић.

Школа „Бура Јакшић“ (Кривељ): Милан Новаковић.

НОСИОЦИ ДИПЛОМЕ „СТ. МОКРАЊАЦ“

Школа „Бранко Радичевић“: Весна Митић, Снежана Митић, Гордана Младеновић и Љиљана Балаш.

Школа „Вук Караџић“: Сузана Јоцић и Мирјана Спајић.

Школа „Бура Јакшић“ (Кривељ): Јадранка Србуловић.

НОСИОЦИ ДОПЛОМЕ „Н. ТЕСЛА“

Школа „Вук Караџић“: Љубиша Љубић.

Школа „Бранко Радичевић“: Станиша Анђелковић

Милошевић, примио је 9. јуна носоце свих диплома основних и средњих школа борске општине

Далеко од завичаја

Још од малена живела сам код нане у Нишкој Бањи, а тага и мама су дошли у Бор, јер су тамо нашли запошљење.

Ја сам нану много волела зато што се она старала о мени. А кад ми је рекла да ћу ускоро да идем код маме и тате, ја сам јој одлучно рекла да ме не воли зато што ме шаље далеко од ње, а ја нисам навикла без њене топле руке и топлих осмеха.

У Бор сам пошла са дедом. Иза мене је остао мој завичај и другарице с којима сам се врло често свађала око играчака, али с којима ми је ипак било гешко да се раставим.

Када сам стигла у Бор, на станици су ме дочекали родитељи. Бор је вели-

ки град, улицама је јурило безброј аутомобила, али мени се чинило да је веома усамљен и пуст. Осећала сам се као миш у малој рупи... Пред мојим очима указале се нове прилике, нова лица...

Родитељи су ме одвели својој кући, која ми се учинила врло малом. Деца из околних дворница нису обраћала велику пажњу на мене, па сам се осећала ођавено.

Па и данас, када сам се на овај град већ навикла и стекла нове другарице, сећам се моје драге пале и Нишке Бање.

Слободанка ВЕСЕЛИНОВИЋ, VI
„Бранко Радичевић”

Биба Симеоновић (VIII, „3. окто бар”):
МОЈА СЕСТРА ПЛАЧЕ

Како сам се уйлашила

Топло јуаско вече у Злоту. Звезде су осветљавале бескрајне дворане космо-са, а месец је по своме ноћном царству сипао прозирне сребрнасте зраке. Цврчки су на својим виолинама свирали тиху ноћну симфонију природе. Каткад би захуктала сова која тражи храну. Руже у врту су шириле опојни мирис, а лишће певало вечерњу песму уз харлијање благог поветарца.

Овај предивни амбијент ме је силно привлачио, као магнет. Нисам могла да одолим, а да не изађем. Удишући свеж ваздух и посматрајући красну слику вечери пуну хармоније и романтике, размишљала сам о разним стварима... „Како је живот леп! Како желим да сви људи буду срећни, сви на свету! Да сва деца имају играчке и да им буде добро, као и мени. Да свуда цвета цвеће, радост, доброта, племенитост и вечита младост. Да нигде не буде рата и мржње, већ само мира и љубави...”

Али, те лепе мисли ми прекиде страшна помисао на смрт. Па онда савети о којима сам често слушала: вештице, вуколаци, баба-роге, вампири...

Одједном зачух иза себе неко пуцкетање. Пињила сам тупо у мрак и учини ми се да се тамо миче нека дивовска прилика са искеженим зубима и зажареним очима. Скаменила сам се од ужаса. Чинило ми се да се сабласт полако примиче мени. Хтела сам да вриснем и побегнем, али нека унутрашња укоченост ми то није дозвољавала. Најзад, добох мало к себи и ночех да бежим. Наједном осетих јак ударац по глави, крикних и струших се. Даље не знам шта се са мном догодило.

Кад сам се пробудила, глава ме је јако болела. Успела сам да мало отворим очи. Кроз маглу сам видела драго лице из кога је зрачила доброта и племенитост — била је то моја баба. Она ми је испричала како су чули врисак, дотрчали и нашли ме где лежим поред неке греде. Рекла ми је да сам у сну треплашено викала: „Не, неее! Не прилази ми! Зауоставите га, убијте га, појешће меее!”

Касније, кад сам се оправила, установила сам да је онај шум, вероватно, потекао од неке гране. А она ужасна слика се појавила услед месечевог светла, неке сенке и моје маште. Оне зажарене очи су, можда, били свици ко-

ји су ту случајно пролетели, или одсјај месечине на неком предмету.

Овај догађај никад неће изабледети из мог сећања, јер и данас носим мало улегнуће на челу, које је настало услед удара у греду за коју нико никад није знао зашто је баш ту стајала.

Невенка МИРОШЕВИЋ, VIII
„Бранко Радичевић”

Д у њ а

Долина. Подножје са две-три жалосне врбе. На другој обали, кроз густо шипражје, уздиже се огромно кршевито брдо.

Кад би некако врбе и брдо могли да се саставе, да поделе тугу, радост и срећу!

И — где чула!

Насред реке полагао се вину у ваздух камена дуга и споји две обале. Висока, огромних крила, запева и уништи јецај. Само за тренутак све се измени.

Погледајете ону долину и онај крш како су чврсто загрљени!

Јасмина ЦОЛИЋ, VII
„Бранко Радичевић”

Јасмина Дукић (VIII, Шарбановац):
ВЕАИКА РОБЕНДАНСКА ТОРТА

● НА РАСКРШЋУ ●

ШТА НАС ЧЕКА ПОСЛЕ ОСНОВНЕ

ОВДЕ НАМ ЈЕ ЛЕПО

О СВОМ ИЗБОРУ СРЋДЊЕ ШКОЛЕ ГОВОРЕ УЧЕНИЦИ ПРВОГ РАЗРЕДА ОБРАЗОВНОГ ЦЕНТРА „ИВО ДОЛА РИБАР“ У БОРУ

У Образовном центру „Иво Лола Рибар“ у Бору ове године сви ученици који су се уписали у први разред, уче исто градиво. Тек после завршне друге године они ће се определити за одсеке и тек тада ће, у свари, изабрати свој прави позив.

Како су се наши дојучерашњи другови из основне школе определили баш за ову школу? Је ли ко на њих утицао и како? Какви су њихови први утисци о новој школи? О свему томе разговарали смо са групом ученица и ученика првог разреда Образовног центра.

Јасмина Бурић је дошла из школе „3. октобар“, а овде је у I-7. Њене жеље пре уписа у ову школу биле су, као и жеље свих младих људи, прилично разноврсне:

— Ја сам желела да поставем наставник српскохрватског језика. Волим поезију и у слободном времену и сама пишем песме. Мислим да је то због тога што ми је српскохрватски језик предавала наставница Јелица.

— Међутим, — наставља Јасмина — било је у мојој основној школи и других добрих наставника. На пример, наставница Нела. Она фино предаје, а свиђа ми се и њено држање. Због ње сам заволела хемију, а због хемије сам у овој школи и после две године вероватно ћу се уписати на хемијски одсек. Иначе, овде ми је лепо. Имам добре другарице и другове, а ни предмети нису тешки, бар за сада.

У истом одељену је и Владимир Бешић који је дошао из Злата. Он је волео да буде саобраћајни техничар, али овде нема такве школе.

— Иначе, у ову школу сам дошао — прича нам Владимир — јер сам о њој доста сазнао из разговора са друговима и пријатељима. Првих дана ми није баш лако, али се надам да ће касније бити боље. Тако то мора да буде, док се мало привикнем. Нарочито су ми тешки предмети Основи технике, Хемија и још понешто.

Са Славицом Стојановић (I—7) разговарале смо у школском ходнику. Она нам је рекла:

— У ову школу сам и сама желела да се упишем, али сам то учинила највише због друштва. За сада ми у овој школи није много тешко иако још не познајем добро ни наставнике ни предмете. Мислим да ћу, кад завршим ову школу, наставити школовање на факул

Са једног часа у Образовном центру

тету.

Отишле смо из Образовног центра са убеђењем да наши другови и другарице нису погрешили у избору школе. Верујемо да ће за две године добро упознати сва занимања за која их овај Центар може оспособити и да ће они изабрати оно право, односно оно занимање које њима највише одговара.

Нама остаје само да им пожелимо много успеха у новој школи!

Снежана ЗДРАВКОВИЋ (VIII)
Биљана АНЂЕЛКОВИЋ, (VII)

УЗ МХ РГБГНКХ

САВРЕМЕНИ ДЕСЕТЕРАЦ

Бој код зелене табле

Мили боже, чуда великога!
 Да ли грми, ил' се земља тресе?
 Нити грми, нит' се земља тресе,
 већ то Макса пред таблу излази,
 а на позив наставника једног
 што физику предаје му бајну.
 Иде Макса, све ногу пред ногу,
 а у себи он се моли богу
 и свецима са небеса плавих
 да му даду питање најлакше,
 да он Физу надјача код табле.
 Гледа Макса, гледа нетремнице,
 по реду педу очима прелеће,
 ' дао друго в'ма на знање
 штогод поприсишану крадом.
 ' је Макса питање начуо,
 удари га електрична струја,
 јака струја од тридес'т ампера
 (питање је о струји и било)!
 Од те струје њему мозак стаде
 те наш Макса одговор не знаде,
 већ отпоче којешта да лупа.
 Тад се Физа за главу ухвати:
 „Беж' на место, одлично си знао!“
 Тим речима заврши се битка
 у којој је Макса жив остао.
 Није пао, није позинуо,
 ал' је пала јединица једна
 у дневнику, у тој књизи црној.
 Седе Макса на столицу своју:
 „Ако ли сам битку изгубио,
 још увек ћу рат моћи добити!“
 И он диже главу и погледа
 где то Физа разред испитује.
 Проставио питање још теже
 од онога што је њему пало,
 па сад чека да се јави неко.
 Сви јунаци ником поникомше
 и у црни патос погледаше,
 свима срце у пете отишло!
 А Макса је бригу пребринуо,
 те сад мирно гледа јуначине
 што пред таблу изићи не смеју:
 „Ја сам већи јунак од њих био!“

Горан СТАНКОВИЋ, VIII

Јасмина Дукић (VIII, Шарбановац): ВИ-
ЊЕТА

ЦИТАТ

ХОДАТИ ВЛАСТИТИМ НОГАМА

Култ дјетета у данашним обитељицама с једним или двоје дјеце све је изразитији, а смисао му се види у родитељском образлагању „да треба да има све што ми нисмо постигли“. Дијете се и тиме додатно доводи у ситуацију бројлера: кључају га, развија се, али слабо хода на властитим ногама.

Дјечји живот мора бити обogaћиван могућностима стваралачког самоизражавања. Оно што дјеци одузима начин живота у савременој индустријско-урбаној цивилизацији: простор и вријеме за игру, слободу да се понашају онако како унапријед није прописано и наређено, контакте са свијећом природе, неспутану улогу у породици и сусједству, бригу за себе (јер све је око њих „уређено“ и она су у свему „збринута“) треба да им буде враћено путем организоване друштвене бриге за свакодневни дјечји стваралаштво, боље рећи за свакидашњи стваралачки живот и самопоштовање.

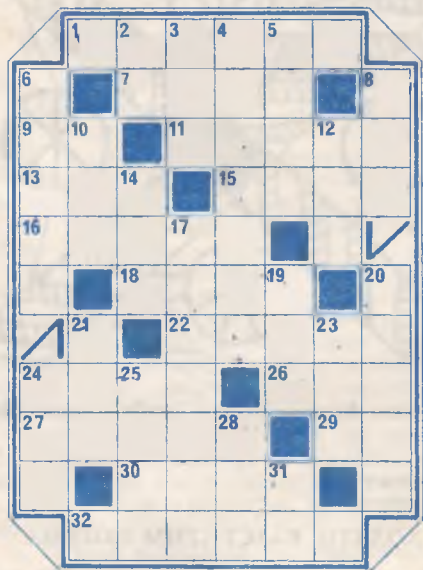
Др Стипе ШУВАР

(Из текста прочитаног на Фестивалу дјетета који је овог лета одржан у Шибенику)

Укривљене речи

УРЕБУЈЕ: КРСТА ИВАНОВ

ВОДОРАВНО: 1. Врста миришљавог зачина, 7. Енглески песник, Џон (1795 — 1821.- "Ода славују"), 9. Хемијски симбол антимагнетног, 11. Израбљивач сита (13. Кретање воде, 15. Музичка мера, 16. Име књижевника Држића („Помет"), 18. Место крај Сплита, 22. Слика свеца, 24. Град у СР Словенији, 26. Биљка из које се добија опијум, 27. Збирка географских карата у облику књиге, 29. Хемијски симбол рутенијума, 30. Име највећег полског песника Мицкјевича (1798—1855.— „Гражина"), 23. Експлозија, тресак.

УСПРАВНО: 1. Деветнаесто слово ћирилице, 2. Совјетски филмски редитељ, Николај („Пут у живот"), 3. Крволочна звер из породице мачака, 4. Део спортске опреме (служи за заштиту ноге од удараца), 5. Део лица, 6. Хронична болест дисајних органа, сипња, 8. Башта, градина, 10. Змијски цар, удав, 12. Дело, чин, 14. Наше највеће бегство, 17. Хомерово дело, 19. Речна риба, 20. Врста животиње слична пси, живи у Северној Америци, 21. Пошта, телеграф, телефон (скр.), 23. Јужно воће, могоран, 24. Један од завршетак шаховске партије, 25. Део сточног прибора (служи за везивање

или руковање животињом), 28. Средњо вековни рудар у Србији и Босни, 31. Хемијски симбол назуријума.

Слађан МИАЕНОВИЋ (VIII)
„3. октобар"

АНКЕТА

У БИОСКОПУ ПРОВОДИМО СВОЈУ МАДОСТ

Ученици школе „3. октобар" писали су о томе како живе у свом граду, нарочито у слободном времену. Објављујемо неколико ~~мисао~~ без потписа аутора:

Културно-забавни живот за нас младе није најбоље организован. А ми нисмо ни заслужили за то.

*

Мој садашњи живот у слободном времену своди се углавном на улицу.

*

Млади — то је свет жељан забаве и разоноде и више кућа за младе где он се они састајали.

*

У нашем граду нема много забава колико је препоручљиво за младе.

*

У Бору има биоскоп у коме стално гледамо филмове и проводимо своју младост.

*

Живот би био много бољи да нема никаквог закона.

*

Ја сам задовољан овим што имам у граду.

*

Мој живот је веома весело као и свим младима у овом крају.

ОВАКО ДРУГИ ПИШУ

„Жуборења”, лист ученика Основне школе „Милинко Купшић” у Ивањици, добио је на прошлогодишњем такмичењу „Тражимо најбољи школски пионирски лист” једну од три равноправне прве награде.

ТО МИ СЕ КОД ДРУГА НИЈЕ ДОПАЛО

Када сам се вратила из школе, отишла сам код једног свог друга. Он много тужи да се пење по дрвећу. Једном је позвао и мене. Рекао ми је да се ухватим за грану на којој се он љуља. По слушала сам га и ухватила се за грану. Он је сишао са дрвета, а ја сам остала да висим.

Звала сам га да ми помогне, али он није хтео. Сва срећа те грану није била високо од земље, тако да се нисам повредила. То ми се код друга није допало, јер није хтео да ми помогне. Схватила сам да ми није прави друг.

Тања АНДРИЋ, I
Ивањица

Marica Topićević, VIII

МОЈА КУЦА

Иако је безобразна моја куца,
из милоште је зовемо Цуца.
Моја куца кевће, лаје
и не да коки да снесе јаје.
Неког и појури нарогушана Цуца,
па тада бегунац само муца.

Мирјана ЛУКОВИЋ, III
Ивањица

ФУДБАЛСКА УТАКМИЦА

Када би мој наставник математике писао извештај о фудбалској утакмици, он би вероватно ово написао:

Фудбалску утакмицу између екипа Р и Q судили су: судија X и његови помоћници Y и Z. После успешно израчунатог, односно одиграног, првог полувремени, на ред долази део утакмице који је по мишљењу стручњака оцењен квадратним кореном из нула плус један. Како је судија досудио пенал, за сада је непознато, али ће се помоћу једначина и то израчунати. Треба напоменути да је после досуђеног пенала голман исплазио на судију језик који није нимало геометријски био прав.

Иначе, погоди су овакви: један каптен погођен циглом у главу, другом истерали око, судија хитно пренет у болницу где су га одмах упутили у операциону салу, голман не може сам да се дигне на квадрат, једног грађанина погодили у пеп на њу нестао новчаник и слика његове танџе, а једног ватрогасца обмотало црево па једва дише...

Босилка ГРОЈИЋ, VIII
Ивањица

Састанци чланова редакције, радника, читалаца и пријатеља „Јасмина” одржавају се сваког четвртка у 12 часова у просторијама листа (школа „29. новембар”, II спрат, бр. 21).

КАЛЕНДАР

за школску 1975/76. годину

У свим школама, и сеоским и градским, школска година је почела 1. септембра. Међутим, пошто градске школе не раде суботом, распоред наставних дана није исти и за сеоске и за градске школе.

Прво полугодиште у сеоским школама завршава се 15. јануара, а у градским — два дана касније — 17. јануара. Зимски распуст у градским школама траје до 2. а у сеоским до 9. фебруара. Школска година се у сеоским школама, које раде и суботом, завршава 10. јуна, а у градским — 16. јуна.

I ПОЛУГОДИШТЕ

МЕСЕЦ	I НАСТ. ДАН	II НАСТ. ДАН	III НАСТ. ДАН	IV НАСТ. ДАН	V НАСТ. ДАН	VI НАСТ. ДАН
септембар	1, 8, 16, 24	2, 9, 17, 25	3, 10, 18, 26	4, 11, 19, 27	5, 12, 22, 30	6, 15, 23
октобар	2, 9, 17, 27	3, 10, 20, 28	4, 13, 21, 29	6, 14, 22, 30	7, 15, 23, 31	1, 8, 16, 24
новембар	3, 11, 19, 27	4, 12, 20	5, 13, 21	6, 14, 24	7, 17, 25	1, 10, 18, 26
децембар	6, 15, 23	1, 8, 10, 24	2, 9, 17, 25	3, 10, 18, 26	4, 11, 19, 29	5, 12, 22, 30
јануар	5, 12	6, 13	7, 14	8, 15	9, 16	10

II ПОЛУГОДИШТЕ

фебруар	2, 9, 17, 25	3, 10, 18, 26	4, 11, 19, 27	5, 12, 20	6, 13, 23	7, 16, 24
март	4, 11, 19, 29	5, 12, 22, 30	6, 15, 23, 31	1, 8, 16, 24	2, 9, 17, 25	3, 10, 18, 26
април	5, 13, 21, 29	6, 14, 22, 30	7, 15, 23	1, 8, 16, 26	2, 9, 19, 27	3, 12, 20, 28
мај	8, 17, 25	10, 19, 26	4, 11, 19, 27	5, 12, 20, 28	6, 13, 21, 31	7, 14, 24
јуни	2, 9	3, 10	4, 11	5, 14	7, 15	1, 8

НЕ ГОВОРИ ДА СИ УЧИО, ВЕЋ
РЕЦИ ШТА СИ ИАУЧИО.
Народна пословица

Лист излази месечно у току школске године у финансијску помоћ Самоуправне интересне заједнице основног образовања, Самоуправне интересне заједнице културе, Самоуправне интересне заједнице запошљавања — Бор * Уређује редакција ученика * Одговорни уредник: Милан Миливојевић, наставник * Рукописи, фотографије, цртежи и други прилози не враћају се * Адреса: „Јасмин“, Основна школа „29. новембар“, 19210 Бор * Штампала: Штампарија — Бор * Тираж: 6.000 примерака * Метер: Слободан Симић